

Aanvaring met de Randonneurs Heksenwaagtocht 200KM WRB – Nico Offerman

 nico-offerman.nl/aanvaring-met-de-randonneurs-heksenwaagtocht-200km-wrb

ThemeGrill

6 april
2013

Aanvaring met de Randonneurs Heksenwaagtocht 200KM WRB

Met recht een aanvaring – als toerder van routes van 100 tot 125 kilometer heb ik mij over laten halen om de 200 kilometer te gaan rijden, Patrick de Jong heeft mij over gehaald om de Heksenwaagtocht te rijden wat tot groot genoegen door Leo Föster onderbouwd werd door mij een aanmeldingformulier te sturen.

Leo, met Guus, zijn de organisatoren van de WRB bij tvZoetermeer '77 en rijden zelf ook van deze afschuwelijke afstanden.

Op 6 april was het dan zover, twee onervaren toerders kwamen aan de start voor de 200 kilometer Heksenwaagtocht. We dachten op het gemak te kunnen starten en eerst een lekker bak koffie in het clubhuis te doen, maar dat ging niet door. We moesten met z'n allen starten, dus gauw die warme bak wegslurpen en half aangekleed achter de meute aan. Langs de Vlieten en richting Hazerswoude ging het allemaal wel vanzelf en kwamen we weer op adem van de achtervolging. Lekker weggedoken in een grote groep ging het bijna als vanzelf. Bij de oversteek richting Alphen kwam er een behoorlijk gaatje en er stond ook een behoorlijke tegenwind maar ik zag dat de groep die vooruit ging, goed reed en dat daar de sterke rijders in zaten dus tegen de wind in sprintend naar de groep toe en met een hartslag van 165 weer in het groepje schuilen. Ik gaf bij Patrick aan dat we zo de 100 niet vol zouden houden dus we moesten goed opletten en niet lossen. Nou beter gezegd dan gedaan!

Richting Ter Aar waren we al aardig wat deelnemers kwijt en met 31 a 32 km p/u met tegenwind ging het richting Nieuwkoop. Harry bleef voorop rijden en ik dankbaar in (tegen) zijn wiel om kopwerk te doen dat kwam niet eens bij mij op en Harry stampte maar door. Zo kwamen we bij de eerste controle waar Tineke drinken, eten en troost bezorgde en Leo het druk had met stempelen. Ik hield angstvallig de groep in de gaten de voordelen van de groep was mij veel waard en met elke beweging stond ik al weer in de pedalen. Na de controle gingen we weer op pad. Er bleef nog steeds een leuk groepje bij elkaar en Patrick ging zelfs kopwerk verrichten!! Pfff geen been van mij die er aan

dacht om voor te rijden, ik bleef wel lekker in het wiel zitten. Richting Hilversum ging het wel goed, er werd flink door gereden en we raakte aardig gewend aan de overige deelnemers en maakten zelfs een praatje. De praatjes gingen natuurlijk over het aantal kilometers die je als fietser gemaakt had en met enige schroom vertelden wij van onze records, Patrick 150 en ik 165 kilometer. Zo Zo, gaf de Randoneur aan die achteraf Erik bleek te heten, en nu gaan jullie 200 rijden ZO ZO. Tja mijn record is 1750 en hij (Jeroen) heeft 2250 kilometer gereden aan één stuk. Zo Zo zei ik en ging weer een stukje dood. In Laren op de Hei eindelijk rust, dacht ik. We gingen zittend koffie drinken en uiteraard namen wij een appelpuntje, maar veel tijd kregen we niet, het was naar binnen werken, afrekenen en zo snel mogelijk weer op weg. De uitleg was, anders ga je moe en stijf worden. Maar goed, ik had al stijve benen en ik was al moe, maar nu moesten we nog naar huis. Het ging goed tot de Loosdrechtse plassen, door de tegenwind kwamen we met drie rijders los van de groep en de weg was lang, maar wij hadden Harry, die stampte er weer op los en Patrick en ik waren alleen maar blij dat we eraan konden blijven hangen. Op de weg naar Breukelen pikten we nog een rijder op en met z'n vieren gingen we op achtervolging om de drie die vooruit reden weer in te halen. Dat lukte door met de wind mee dik 36 a 37 km p/u van Nieuwersluis via Breukelen naar Maarsen te rijden met maar één gedachte, hoe blij ik erbij!!

Uiteindelijk lukte het en met een leuke groep gingen we op Hekendorp af. Patrick vroeg meerdere keren of het nog ver was naar deze controlepost maar hij kreeg steeds te horen dat het nog een stukkie was J, maar via Vleuten, Haarzuilens, Harmelen, Linschoten was het nog 26 kilometer.

Kapot kwamen we aan bij de controle in Hekendorp maar een bak koffie deed wonderen en na Patrick even toegesproken te hebben gingen we weer op weg richting Zoetermeer. Vanaf Benthuizen, Oosterheem en het Noord AA vonden de heren Randoneurs het nodig om sprintend met tegenwind naar het Clubhuis te gaan waar we goed ontvangen werden en waar de grote verhalen los konden gaan. Heren Randoneurs, bedankt voor de les en tot de volgende keer.

